

Fitxa tècnica

Guió Zhangke Jia **Fotografia** Eric Gautier **Interpretació** Tao Zhao, Liao Fan, Xu Zheng, Casper Liang, Feng Xiaogang, Diao Yinan **Durada** 135 min **Gènere** Drama, romanç **Llengües** Xinès i mandarí, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Qiao és una jove ballarina que viu als suburbis industrials de la ciutat de la Xina, una zona que pren el nom de Datong, on s'enamorarà de Bin, un mafiós de la zona. Després d'una baralla entre bandes, en què es veu involucrat el jove, Qiao dispara per poder protegir-lo i és sentenciada a cinc anys de presó. Després d'aquest llarg període, ella tornarà a buscar Bin per poder continuar la seva apassionada història d'amor des del punt en què la van deixar. (cineuropa.org)

Crítica

2018.05.12 - CANES 2018: Jia Zhang-ke s'embarca en una història d'amor contrariat de llarg recorregut en una pel·lícula amb molts moments esplèndids però que perd una mica la seva energia pel camí

Evitem els malentesos de partida: el xinès **Jia Zhang-ke** és un immens cineasta que desprèn joies amb cada obra que fa i el seu nou treball, **Ash Is Purest White**, presentat a concurs en el 71è Festival de Cannes, no és una excepció en aquest sentit. Aquesta coproducció francoxinesa en què han participat MK2, Arte France Cinéma i altres organismes d'ajudes com el CNC (a través del seu programa d'ajudes als cinemes del món) fa gala d'una ambició a l'altura del talent del director darrere la càmera. La intriga, repartida en tres temps, abraça uns disset anys i ens porta a Shanxi, amb la presa de les tres goles que ja va immortalitzar a **Naturaleza muerta**, per capturar l'evolució de la Xina com a rerefons d'una història d'amor nascuda en el si de la màfia i obstaculitzada per les circumstàncies i els esdeveniments.

L'enorme programa apareix posat en escena majestuosament i brinda a **Zhao Tao** un paper magnífic per al qual el cineasta injecta petites dosis de comèdia, dansa (al compàs de YMCA, de Village People), una baralla sanguinolenta, detonacions, l'ascens d'un riu amb vaixell, travessies pel país amb tren, estafes i fins i tot una cançó interpretada diverses vegades en viu a la pel·lícula que reproduïx el ressò del seu assumpte principal: l'amor i el temps. Doncs, com la flor que respira la protagonista, els juraments de lleialtat i de rectitud no duren tota una vida, per molt que [com resa en certa manera el títol] les cendres del volcà siguin el més pur que existeix.

Tot comença a Datong el 2001. Qiao (Zhao Tao) és la companya de Bin (**Liao Fan**), el cap local que regna en una germandat criminal que s'enriqueix protegint els promotors immobiliaris d'una regió minera en plena mutació. Aquesta dona de fort caràcter gairebé sempre està present però no es percep com pertanyent a la màfia. Amb tot, serà ella qui acabarà a la presó per possessió il·legal d'armes de foc després de salvar Bin d'un atac d'uns joves. Al cap de cinc anys entre reixes sense rebre notícies directes del seu amant, surt a buscar-lo a l'altra punta del país, i per a això emprèn un trajecte ple de peripècies durant el qual dona mostres d'un desvergonyiment sorprenent per usurpar identitats i satisfer les seves necessitats. En realitat, Qiao ho ha perdut tot. Acaba descobrint, en efecte, que Bin ha refet la seva vida, cosa que la dona l'obligarà a explicar (ja que tracta d'amagar-se) en un superb cara a cara. La història, però, no acaba aquí: onze anys més tard, és Bin qui arribarà fins a ella i li demanarà ajuda a la casella de sortida: Datong.

Ash Is Purest White és fluida, intel·ligent, divertida i perfecta en els seus dos primers terços però perd imperceptiblement i progressivament la seva intensitat i la seva frescor en l'últim, gairebé a mesura que els protagonistes van esgotant o cristal·litzant les seves reserves d'amor. El final ressona una mica com una condemna moral de la màfia a la manera antiga, potser una obligació per al cineasta a l'hora de passar el filtre ideològic de classificació de pel·lícules que impera al seu país. Amb tot, els fans del mestre xinès tindran una vegada més amb què extasiar-se en una pel·lícula d'enorme riquesa cinematogràfica, gràcies també a la fotografia d'**Eric Gautier**.

“La ceniza es el blanco más puro”: premis i seleccions principals

Premis Asia Pacific Screen 2018

Premi a la millor actuació d'una actriu (Tao Zhao)

Festival Internacional de Cinema de Chicago 2018

Premi Silver Hugo a la millor actriu (Tao Zhao) i al millor director (Zhangke Jia)

Festival Internacional de Cinema de Denver 2018

Premi Krzysztof Kieslowski, Menció d'Honor (Zhangke Jia)

Festival Internacional de Cinematògrafs Manaki Brothers 2018

Premi Càmera de plata 300 (Eric Gautier)

Premis de la International Cinephile Society 2018

Premi del jurat (Zhangke Jia) i premi a millor actriu (Tao Zhao)

Zhangke Jia

Filmografia com a director

2018 *Jiang hu er nv*

2017 *Where Has the Time Gone?* (segment "Revive")

2016 *The Hedonists* (curt)

2015 *Más allá de las montañas*

2015 *Smog Journeys* (curt)

2013 *Venice 70: Future Reloaded* (documental)

2013 *Un toque de violencia*

2011 *Yulu* (documental)

2010 *Historias de Shanghai* (documental)

2009 *Shi nian* (curt vídeo)

2008 *Stories on Human Rights* (segment "Black breakfast")

2008 *Heshang aiqing* (curt)

2008 *Er shi si cheng ji*

2007 *Women de shi nian* (curt)

2007 *Wuyong* (documental)

2006 *Naturaleza muerta*

2006 *Dong* (documental)

2004 *Shijie*

2002 *Ren xiao yao* (com a Zhangke Jia)

2001 *Gou de zhuangkuang* (curt documental)

2001 *Gong gong chang suo* (curt)

2000 *Zhantai*

1997 *Xiao Wu*

1995 *Xiaoshan huijia*

Biografia

Nascut a Shanxi el 1970, és un famós director, guionista i productor xinès. Després de graduar-se a l'Acadèmia de Cinema de Pequín, el seu debut en el llargmetratge, *Xiao Wu* (*Pickpocket*), va obtenir un gran èxit en el circuit cinematogràfic internacional.

Des de llavors, la majoria dels seus treballs han estat reconeguts als festivals més importants d'Europa. Ha guanyat, entre d'altres, el Lleó d'Or a Venècia el 2006 amb *Sanxia haoren* (*Naturaleza muerta*), i el premi al millor guió a Canes el 2013 per *Tian zhu ding* (*Un toque de violencia*).

El 2015 va ser guardonat amb la Carrossa d'Or al festival de Canes. Les obres de Jia tracten de l'autèntica vida a la Xina, i en elles es desdibuixa la línia entre ficció i documental. Així mateix, produeix pel·lícules de directors joves i fa *cameos* en treballs d'altres cineastes.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

